Umple-ţi coşul înainte de a veni la adunare

Umple-ţi coşul înainte de a veni la adunare

— fragment de scrisoare—

„Dacă cineva este flămând, să mănânce acasă" (1 Corinteni 11.34).

Înţeleg bine că momentele de linişte, uneori lungi, în strângerile noastre fie pentru rugăciune, fie de cult, ţi se par penibile; dar cred că dacă le-ai folosi cum trebuie, ai avea o experienţă foarte folositoare şi fericită.

Observ cu plăcere că nu arunci blamul asupra altora în privinţa aceasta, ci recunoşti că aceste intervale de pauză se umplu cu o mulţime de gânduri care te sustrag de la obiectul strângerii fraţilor: observi că o persoană sau alta lipseşte, te întrebi din ce cauză: boală? accident? Sau poate mişcările unui copil îţi atrag atenţia şi ai vrea ca mama lângă care este aşezat să se ocupe de el. Sau poate auzi cum plouă şi doreşti ca aceasta să înceteze înainte de a se termina adunarea.

Apoi încerci să alungi aceste gânduri fără valoare, dar îndată altele le iau locul şi te întristezi, dându-ţi seama că această stare de spirit nu se potriveşte în prezenţa de făcut? Recunoşti că este ceva care nu merge în „maşina ta de gândire" care te antrenează pe tine în loc ca tu să o controlezi. De fapt, mecanicul este cel care reglează mersul motorului şi nu motorul pe cel al mecanicului.

Destoinicia gândirii este deseori o cauză de căderi. Dumnezeu cere de la noi toată gândirea noastră, toată inima şi tot sufletul nostru. Dar, vai! cât de adesea ne lăsăm duşi de orice vânt care suflă!

Deci constaţi că activitatea creierului tău te face să gândeşti la ceea ce n-ar trebui să gândeşti şi nu la obiectul de care trebuie să te ocupi.

Uneori, pentru a remedia această stare de lucruri, se folosesc momentele de linişte la citirea din Biblia personală sau din cartea de cântări: lucru bun în el însuşi, fără îndoială, dar care nu îşi are locul aici, pentru că slăbiciunea aceasta vine dintr-o absenţă de subiecte (sau teme) sfinte în gândirea ta.

Ai neglijat să citeşti acasă. Eşti într-o stare de foamete spirituală. Momentul de cult nu este momentul de a te hrăni. Scriptura spune: „Dacă cineva este flămând, să mănânce acasă" (1 Corinteni 11.34). Ar fi trebuit să-ţi faci dinainte provizii din aceste teme sfinte ale Scripturii.

Când israelitul urca să-L adore pe Domnul, i se cerea în mod deosebit să-şi pună ofranda, cele dintâi roade din toate poamele, într-un coş, pentru a fi aduse înaintea Domnului. Nu trebuia să vină cu mâinile goale înaintea Lui. Dacă ar fi încercat să-şi umple coşul în piaţa din faţa Casei lui Dumnezeu, însemna că ar fi neglijat învăţăturile date de Moise. Gândeşte-te la aceasta!

Trebuie să-ţi umpli coşul cu cuvintele lui Dumnezeu înainte de a veni la Adunare! Vei fi astfel pregătit pentru momentele de linişte care te tulbură acum.

Poţi să-ţi aduci întotdeauna aminte ce ne învaţă Duhul Sfânt despre viaţa, suferinţele şi moartea Domnului Isus; atunci n-ar mai fi loc în inima ta pentru gânduri cu privire la prieteni sau la experienţele lor. Satan şi slujitorii lui umplu repede o casă dacă aceasta este goală. Ţine-i depărtaţi, păstrându-ţi memoria ocupată cu aceste gânduri frumoase pe care Dumnezeu ni le-a dat ca să ne umplem duhul cu ceea ce Îi este plăcut, cu ceea ce poate El accepta.

Ai luat vreodată seama la rugăciunea pe care a făcut-o Iona când se găsea în pântecele peştelui? Cuvintele din Iona 2, profetul le-a pronunţat în inima lui în timpul lung de trei zile şi trei nopţi, fără a se putea referi la vreun manuscris pe care oameni sfinţi să-l fi scris mai dinainte. Dar el s-a străduit să-şi împodobească memoria cu cuvintele Scripturii. Poţi să verifici şi vei vedea că aceste cuvinte din Iona 2 se găsesc în Psalmi. Iona şi le aminteşte, vorbeşte înăuntrul său şi nimeni afară de Dumnezeu Însuşi nu-l aude. Desigur, niciodată nu te-ai putea aştepta să te găseşti în pântecele unui peşte, dar memoria lui a fost pregătită.

Ia acest exemplu de a şti pe de rost, citeşte şi reciteşte; vei avea astfel în inimă o rezervă din care vei putea scoate pentru tine în momentele de linişte care se produc.

Când mergi la strângerile cu alţii, pentru a-ţi putea aminti de Domnul în moartea Sa, poţi să-ţi umpli coşul cu multe versete care vorbesc despre aceasta, ca şi despre suferinţele Sale; majoritatea îţi sunt familiare, dar totdeauna sunt noi.

Gândeşte-te la Avraam oferindu-l pe Isaac, la jertfele levitice cu explicaţia lor în Evrei şi Petru, la Psalmul 22, la Isaia 53, la evanghelii şi la multe altele încă. Caută-le, dar nu în timpul strângerilor cu fraţii.

Nu este deci nici un motiv pentru care o parte din timpul Adunării (chiar şi scurtă) să fie pierdută sau prost folosită pentru faptul că este o pauză. Nu ar trebui oare ca fiecare minut în prezenţa Domnului să fie folosit în laudă cu bucurie şi în solemnă amintire? Un moment de linişte trebuie oare să te facă să pierzi conştiinţa prezenţei Sale?

Ucenicilor Săi adormiţi în Ghetsimani, Domnul Isus le spu-ne: „Pentru ce dormiţi?" (Luca 22.46). „Aşa, n-aţi fost în stare un singur ceas să vegheaţi cu Mine?" (Matei 26.40).

Domnul aşteaptă de la noi toată inima noastră, toată gândirea noastră, şi aceasta în tot timpul. Nu permite duhului tău să rămână fără ocupaţie: aminteşte-ţi cuvintele Scripturii! Adu-ţi aminte că în momentele de cult, Dumnezeu priveşte mai mult la ceea ce este în inimă decât la ceea ce este pe limbă. El osândeşte pe cei ce se apropie de El cu buzele, în timp ce inima le este departe (Marcu 7.6, 7; Isaia 29.13)

În timpul liniştei, Dumnezeu priveşte la inima ta. Să nu o vadă goală, ci umplută cu Cuvântul Său, pentru ca meditaţia inimii tale să fie acceptată în ochii Lui şi astfel totdeauna El să fie de partea ta.

Aceasta este dorinţa fierbinte a iubitului tău frate,

B.M.

„Voi medita la rânduielile Tale şi voi lua seama la cărările Tale" (Psalmul 119.15)

clickbible.org